

POSTANOWIENIE

Dnia 13 marca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

w sprawie **M. T.**,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu,
w dniu 13 marca 2024 r.
wniosku o wznowienie postępowania
zakończonego prawomocnym postanowieniem
Sądu Apelacyjnego w Szczecinie
z dnia 27 kwietnia 2011 r., sygn. akt II AKz 178/11,
utrzymującym w mocy postanowienie Sądu Okręgowego w Szczecinie
z dnia 18 kwietnia 2011 r., sygn. akt III Ko 86/10,
na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł

**odmówić przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania
wobec jego oczywistej bezzasadności.**

[PGW]

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 10 października M. T. złożył wniosek o wznowienie postępowania, zakończony prawomocnym postanowieniem Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 27 kwietnia 2011 r., sygn. akt II AKz 178/11, utrzymującym w mocy postanowienie

Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 18 kwietnia 2011 r., sygn. akt III Ko 886/10. Wskazał ogólnie na zaistnienie nowych okoliczności. Dołączył do wniosku m.in. decyzję Szefa Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych z dnia 2 lica 2020 r., potwierdzającej jego status osoby represjonowanej z powodów politycznych (k. 16 akt SN). Na potrzeby podjętej inicjatywy skazany – w kolejnym piśmie z dnia 6 listopada 2023 r. – złożył wniosek o wyznaczenie mu pełnomocnika z urzędu.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Wniosek o wznowienie postępowania jest bezzasadny w oczywistym stopniu.

Jak wskazuje się w orzecznictwie, oczywista bezzasadność wniosku o wznowienie ma miejsce także wtedy, gdy wniosek taki oparty zostanie na innych podstawach niż te, które określone zostały w przepisach rozdziału 56 Kodeksu postępowania karnego lub też żadna ze wskazanych we wniosku okoliczności nie będzie się mieściła w katalogu przesłanek zawartych w art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k. lub art. 540b k.p.k. (*zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 4 lipca 2019 r., V KO 36/19, LEX nr 2696944; z dnia 4 lipca 2019 r., V KO 28/19, LEX nr 2696924; z dnia 26 lutego 2021 r., V KO 6/21, LEX nr 3123842*).

Taka sytuacja występuje w niniejszej sprawie, albowiem wnioskodawca nie przedstawił żadnej argumentacji, która mogłaby się wpisywać w którąkolwiek z podstaw wznowieniowych, w tym podstawę *propter nova*. Trzeba bowiem zauważyć, że wprawdzie M. T. został uznany za osobę represjonowaną z powodów politycznych w trybie przewidzianym ustawą z dnia 20 marca 2015 r. o działaczach opozycji antykomunistycznej oraz osobach represjonowanych z powodów politycznych (t.j. Dz.U.2023.388), ale okoliczność ta nie ma żadnego wpływu na ocenę zapadłych w latach 70-tych wobec niego orzeczeń, które trafnie sądy orzekające w postępowaniu rehabilitacyjnym uznały za judykaty niedotyczące czynów związanych z działalnością wnioskodawcy na rzecz niepodległego bytu państwa polskiego ani też dokonanych w celu uniknięcia w stosunku do siebie lub innej osoby represji za tego rodzaju działalność. Oczywiste jest bowiem to, że sam fakt bycia represjonowanym z powodów politycznych nie oznacza prowadzenia działalności na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego. Tym bardziej taka

okoliczność nie wpływa na zmianę oceny wyroków sądów karnych wydawanych w okresie 1944-1989, których nieważność w trybie ustawy dnia 23 lutego 1991 r. o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego, stwierdzana jest na podstawie odmiennych przesłanek związanych nie z ogólną postawą skazanego, lecz konkretnym jego czynem, za który został skazany lub ukarany. Z tego względu jedynie na marginesie wolno zauważyć, że czyny przypisane wnioskodawcy polegały na znieważeniu innej osoby o charakterze chuligańskim oraz zakłócaniu spokoju, porządku publicznego bądź spoczynku nocnego – również o charakterze chuligańskim, i w żadnym razie nie miały podłoża walki politycznej wnioskodawcy z ówczesnym ustrojem.

Z tych względów, wobec braku okoliczności, które uzasadniałyby wszczęcie postępowania z urzędu (art. 542 § 3 k.p.k.), orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia, co czyniło zbędnym kwestię wyznaczenia wnioskodawcy pełnomocnika z urzędu.

[PGW]

[ał]